

SANTA BÀRBARA

full parroquial
VILAFRANCA DE BONANY

Dip. Leg. 26-1980. núm. 34 MAIG de 1983

**PRENSA
FORNIA**

ap

Alianza Popular

**UNIO
MALLORQUINA**

DIUNENGE, 8 DE MAIG,
PER SEGONA VEGADA
ELEGIREN ELS REGIDORS I BATLE.

TOMEU PENYA, UN CANT AL NOSTRE POBLE

Escoltant "CARRITXS i ROSES" m'arriben des de la llunyania, els records del conviure en el meu poble. Des de la distància cala dins el meu ser l'esperit de "POBLE" de les seves cançons.

L'èxit de "CARRITXS i ROSES" ve a accelerar en gran mesura el nou i llarg caminar del poble vilafranquer pels camins de la "NOSTRA CULTURA MALLORQUINA i BALEAR".

Quan escolt les cançons d'En Tomeu, dins el silenci i l'obscuritat de la nit, tan allunyat de la meua gent, crec volar amb l'armoniositat de la seva música i arribar al cel vilafranquer. Des de les altures sent el riure i el plorar de les nostres gents. Per uns instants descansen les enyorances. Després sent la renou de l'aigua ploguda que cau dins la cisterna de ca nostra, me veig devora la foganya pensatiu, sent el cant dels galls a trenc d'auba el passar dels carros pels carrers, la calor del sol primavera, el cantar dels ocells dins els ametllers, la frescor d'un passeig vora la mar un dia d'estiu, la puresa de l'aire lliure de la muntanya. Sent com si En Tomeu cantàs per apagar-me les penes. No me cab cap dubte que amb els seus cants al seu pare, a la seva fillola, a la seva padrina jove, a la pagesia, a cada un de nosaltres vilafranquers i mallorquins, a les bergantelles, a la seva Nina, a la Nina de cadascú, a la seva gent, al seu poble que l'entén, En Tomeu Penya professa la seva gran estimació a Vilafranca.

Escoltar-lo de tan alluny sense que el cor s'ompli d'enyorances i melangia és difícil. Escoltar-lo allunyat de la nostra terra és viure aquí, a la Vila, d'un somri reial allà en la distància.

Miquel Barceló.

Estimats amics de sa revista:

Esperant que vos trobeu bé en salut i alegria, vos volia enviar una salutació a tots. He fet aquest escrit per a sa revista; si vos agrada li posau i sinó no importa.

Per aquí dalt, estic escoltant molt sa cinta d'En Tomeu Penya, i que dir queda que m'ha agradat molt. Es per jo un consol sentir cantar un país meu des de tan enfora. Uns companys catalans aficionats al tipus de música "NOSTRA" m'han dit que era una cinta meravellosa; l'estan escoltant molt de temps i les agrada.

Entre catalans, valencians i qualque mallorquí, feim unes bones sopes de "llengua catalana". Bé, res més, esperant veure-vos prest se despedeix el vostre amic.

Miquel Barceló.

Vitoria, 16 d'abril de 1983.

AP

Bernat Garí Gayà

Manuel Fraga

Gabriel Cañellas Fons

**PERQUE VILAFRANCA CONTINUI MILLORANT
PER UN POBLE MES UNIT**

VOTA

ap

en coalición con

AP - PDP - UL, UN SOL

OBJECTIU:

"LO MILLOR PER VILAFRANCA"

Som un grup de gent,
moderada i comprensiva
que viu de sa feina,
en es poble i fora vila
que fa de:
sa llibertat,
es progrés i sa justícia
els seus ideals
i vol aconseguir-los
per a tots
en pau i convivència.

- 1.- Bernat Garí Gayà, d'Es Colmado Nou.
- 2.- Miquel Jaume Bauzà, Es Menescal.
- 3.- Antoni Barceló Barceló, Ferreret.
- 4.- Bartomeu Morlà Català, Forner.
- 5.- Salvador Barceló Garí, Morey.
- 6.- Pere Amengual Galmés, Fuiana.
- 7.- Noel Chapira Rosselló, Noel.
- 8.- Bernat Mas Bauzà, Nuviet.
- 9.- Miquel Febrer Mascaró, Sordai.
- 10.- Gabriel Barceló Rosselló, Cai.
- 11.- Bartomeu Morlà Mascaró, de Son Orlandis.
- 12.- Guillem Mascaró Martí, de S'Agència.
- 13.- Bartomeu Ferrer Sansó, Ramell.

GLOSES POPULARS

D'es sucre en que faci grum
en fan molta cosa bona,
S'Avinguda de S'Escola
pareix amb tanta farola
S'Avinguda de sa Llum.

S'arquitecte que va fer
es projecte de ses obres
poguès n'haurà fetes bones
si totes iguals les té.

Són tan amples ses aceres
que es constructor ha deixat
que per molt que estigues gat
no pegaràs a voreres.

No importa mirar prim
per dodar-hi circular
és molt bona per anar
qualcant amb "monopatín".

Si hi vas per passejar-te
trobaràs cosa molt bona
a davant cada farola
un banc per descansar-te.

A S'Avinguda de S'Escola
m'agrada molt estar-hi
si no fos per un veí
que dóna amaror i no és bona.

Els veïns han quedat trists
així com ho han deixat,
per deixar-los conformats
de ferro han enrevoltat
els arbres que estan enmig.

Sa vida és com un roser
que està carregat d'espines
té roses que són molt fines...
altres piquen com un "sabater".

A s'arrecés d'una paret
un roser hisembraria,
tota sa vida estaria
devora tu arrufadet.

Roses i estrelles
dóna goig de mirar-les
i un pensa que

Roses i estrelles
dóna goig de mirar-les
i un pensa en veurer-les
que del Creador són meravelles.

Quan jo era petitet
a cercar nius me n'anava
i si una rosa trobava
una besada li donava
i en feia un ramellet
i amb so pensament l'enviava
cap an el Bon Jesuset.

A S'Ajuntament molt noble
li vull dir sa veritat
que no hi possin es mercat
si volen seguir fent poble.

FRAGMENTS

EL CRISTIÀ PAGES

L'home que cultiva la terra no es pot negar que treballa dins un sector important que ofereix a la societat els béns necessaris per al sosteniment diari.

No són poques les dificultats dins el sector agrari: l'esforç físic continuat, la inseguretat del treball, la poca estimació col·lectiva fins al punt de crear entre els pagesos el sentiment de ser socialment uns marginats.

Per tots aquests motius existeix un continuat desplaçament del camp a la ciutat.

Els pagesos tenim, en general, una manca d'adequada formació professional i de mitjans convenients, un cert individualisme i en molts de casos l'haver de cultivar les terres d'altri, poca claredat en qüestió d'assegurança de vellesa i malaltia.

¿On és el compromís del cristià davant les condicions de vida de qui treballa la terra? Crec que el cristià ha de lluitar per millorar dites condicions de vida anar contra l'individualisme, cercar justícia social i formes col·lectives d'organització de cara a la justa promoció cultural i social del treballador de la terra. — Guillem Genestar

PERQUÈ ANAM A L'AJUNTAMENT

I.- COHERÈNCIA I HONRADESA.

S'honradesa i sa coherència són ses eines que emprarem per fer feina; som conscients d'aquesta necessitat i lluitarem perquè sigui així. Ja que és s'únic camí possible per treballar tots plegats "fent poble".

PSM

II.- OBJECTIUS PRIORITARIS.

- a. S'Ajuntament ha d'estar al servei del poble.
- b. Potenciar la participació pública.
- c. Responsabilitat de tota sa gent d'es Consistori.
- d. Conscienciació de "fer poble" i es compromís de lluitar i defensar lo nostro.

III.- TRANSPARÈNCIA ADMINISTRATIVA.

La casa d'es poble (Ajuntament) és sa casa de tots; tothom hi té una part seva i és just que s'informi a n'es contribuent de qualsevol assumpte municipal.

Per això volem:

- a. Una transparència total.
- b. Destinar un dia al mes perquè tothom pugui informar-se de tot lo referent a la gestió municipal.

IV.- PARTICIPACIÓ PÚBLICA.

Som totalment partidaris de consultar a l'opinió pública en temes que l'Ajuntament trobi necessaris.

V.- CULTURA I ESPORTS.

Veient sa gravetat i marginació a n'aquest camp, som conscients que s'ha de donar suport, al màxim, a les iniciatives de tipus cultura:

-Escola de Mallorquí; balls regionals; campaments; club d'Esplai; club de la vella; teatre; club juvenil; conferències; revista, etc.

-Potenciar al màxim l'esport de base, (voleibol, benjamins, alevins, infants, juvenils, club ciclista, etc. preferentment a l'esport "amateur").

-Potenciar l'esport no competitiu aprofitant les instal·lacions i fomentant la creació de noves. S'han de crear llocs d'esplai oberts per els infants a hores no escolars, i també per a la tercera edat.

-Volem contribuir a fer la residència de la tercera edat i promocionar tot lo vinculat amb els nostres estimats majors.

Demanam a M'En Jordi: ¿per què heu presentat aquesta candidatura?

Creim que una o dues candidatures, ni obren tot el ventall d'opcions que podem tenir els vilafranquers, ni poder reflexar totes les idees de la gent de la Vila.

Creus molt difícil esser bon batle?

Crec que no depen tant del qui va davant com del que sàpiga o no sàpiga enrevoltar-se d'un bon equip de persones honrades, responsables, feineres i que tinguin com a únic objectiu el bé del poble, o sigui, el benestar de tots i de cada un dels vilafranquers.

VI.- SANITAT - CLAVEGUERAM.

Som profundament conscients de sa gravetat i necessitat que té es poble respecte al problema de sa sanitat i es clavegueram. Serà un prioritat portar a bon terme: l'aigua corrent, ses clavegueres, etc. Així i tot volem consultar a s'opinió pública en temes tan importants.

VII.- URBANISME I TRÀFEC.

A. És necessari i urgent fer un estudi ben fet de sa circulació dins es poble, ses direccions prohibides, stops, aparcaments, etc....

B. En relació a la qüestió de s'urbanisme, tenim ben clar que s'únic beneficiari ha de ser es poble. Volem TRANSPARÈNCIA i HONRADESA en temes d'urbanisme. Volem escoltar s'opinió pública i que es treball i es doblers puguin quedar a n'es poble.

VIII.- ATENCIÓ ESPECIAL A MINUSVALIDS.

És necessari donar suport d'una manera digna i humanitzada als minusvàlids físics i/o psíquics.

És ben hora que s'Ajuntament se preocupi amb sa part administrativa d'arreglar aquest greu problema que existeix dins es nostro poble.

És injust que aquestes persones no tinguin s'assistència i ses atencions adequades.

Editorial

DESPRÉS DE LES ELECCIONS

Encara que al començar la redacció d'aquest EDITORIAL manquin dies de campanya electoral, ens volem situar a les darreres hores de la vetlada del proper diumenge 8 de maig.

Sentirem repetir molt: "han guanyat" i "han perdut"; primer a nivell local i més tard la ràdio ho dirà de Mallorca i de tot l'Estat.

Què vol dir guanyar o perdre?

Perquè vivim a una democràcia. Però som homes i dones que ens férem adults dins una dictadura. I sobretot a llocs de la pagesia, a vegades culturalment endarrerits, no hem acabat de expulsar-nos del tot les conseqüències d'aquella formació verticalista, centralista, amb connotacions d'imperi enteranyinat, dogmàtica, infantilitzant... Creim en la democràcia. I que exercint de demòcrates, com anant a votar diumenge, a poc a poc, convertim una democràcia formal en molt més real.

Des d'aquesta òptica d'un poble que avança omplint de realisme una democràcia que va haver de començar essent quasi només formal, no pareix que sigui, gens ni una mica, perdre el temps plantejar si quan parlem de GUANYAR o de PERDRE ho entenem encara en termes de dictadura o ja en termes democràtics.

A una dictadura, qui guanya ho guanya tot. Qui perd, pot aplegar i partir. La democràcia diu guanyar al fet d'aconseguir una part més grossa del poder; i perdre quan s'ha obtingut una part més petita. Però ningú ni ho guanya tot ni ho perd tot. El poder es reparteix, en parts desiguals, això sí, però es reparteix entre tots. PODER que és compromís de servir un poble que mitjançant el vot no elegeix uns amos, sinó uns servidors que, en nom del poble administren el Municipi i donen compte al poble, dia a dia, de la seva administració.

D'aquest repartiment desigual del poder esdevé una MAJORIA, els qui han aconseguit la tallada més grossa, i una, o unes MINORIES, els qui han tingut la tallada més prima.

La minoria, o les minories, constitueixen l'OPOSICIÓ. Aquesta és una altra paraula clau, pentura encara més que guanyar i perdre. Perquè entre l'oposició a una dictadura i l'oposició democràtica hi ha més diferència que entre la nit i el dia.

L'oposició a una dictadura no pot cercar res més que destruir la dictadura per conformar una democràcia. L'oposició democràtica és l'exercici d'una part del poder, per tant, sempre per empènyer, per tirar cap endavant. Per dir-ho amb una expressió popular als països de més tradició democràtica, la funció de l'oposició consisteix en: "Fer fer"; i en "Fer dur el llum dret".

Fer fer. És aportar idees, plans, realitzacions concretes, que normalment suposen grups de col·laboradors qualificats que pensen, estudien, en una paraula, participen en la tasca que és de tots. És no deixar que els elegits per servir al poble puguin estar-se mans fentes.

¿Què és més difícil esser oposició democràtica? Clar que sí! Per destruir es necessita força; per construir: intel·ligència, imaginació, constància, paciència, i el suport d'un equip per superar els inevitables desànims.

I fer dur el llum dret. Oposició ve d'oposar-se. Però no al tirar cap endavant. Oposició no té res a veure amb destrucció, ni sols amb frenades.

Es oposar-se a que dins l'administració quedin zones dins la fosca. Perquè si els missatges amb el pareller major (regidors i batle) intentassin fer les coses d'amagat de l'amo (el poble) seria sospitosos. És oposar-se a que les coses puguin fer-se a la babal·lana; que quan el pressupost va estret (i quan no hi va!) l'administració ha d'esser rigorosa. És oposar-se a la superficialitat, a la improvisació... Quan l'oposició hi és, això no pot succeir, ni per descuit, ni per ignorància, ni per peresa, ni per mala fe.

UNCIO DELS MALALTS

EL DIA DE CINQUAGESMA,

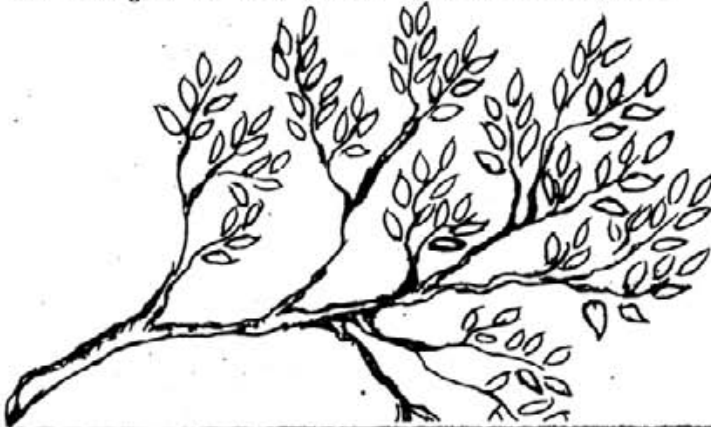
FESTA DELS MALALTS I VELS.

En el número del passat mes de novembre, a la plana 7, i amb aquest mateix títol: UNCIO DELS MALALTS, parlàvem de com aquest Sagrament es va retrobant dins la nostra Església.

Retrobant; perquè, acostumats a deixar-ho per a les darreries, quasi bé per a l'hora de l'agonia, a la pràctica, havia deixat d'esser el Sagrament dels malalts i l'havíem convertit en la unció dels moribunds.

Clar que així feia por. Clar que així era la pitjor, perquè era la darrera notícia que es podia donar a un familiar malalt. Clar que així feia peresa. Així, avisar al capellà volia dir començar a cercar el número de telèfon de la funerària.

Que faci por, peresa, és greu. Encara és, però, molt pitjor, que així ja no és el Sagrament del que ens parla la Bíblia a la carta de Sant Jaume. Així no és el Sagrament per "ajudar als batiats, dins una situació de manca de salut, a encoratjar el seu viure com a cristians".

Al número de novembre (per això ara no ho repetirem), a la pregunta de ícom viure de manera profitosa la pràctica del Sagrament?, contestàvem en cinc punts: Què és el Sagrament?

Per què és? Per qui és?

Per quan és?

I com s'ha de celebrar.

Aquests mateixos cinc punts foren explicats a les Misses del diumenge 10 d'abril. Ja que el dia de Pasqua s'anuncià la FESTA DE LA UNCIO DELS MALALTS I DELS VELS pel dia 22 de maig, dia de Pentecostès o de Cinquagesma.

Serà ala Missa de les onze. Presidirà Mons. Damià Nicolau i hi estan convidats tots els capellans vilafranquers.

Fa dos mesos escrivíem: "Davant les eleccions". Conegudes les candidatures, les oferírem una taula rodona, amb les mateixes oportunitats per a cada una, i una plana a la revista. La taula rodona, per diverses circumstàncies, no els hi va anar bé. La plana, la teniu a aquest mateix número.

Ara ens queda expressar la nostra felicitació a TOTS els qui es presenten candidats. A tots. Clar que encara més als qui diumenge surtin elegits. I repetir que sempre, des de les modestes forces d'aquesta revista petita, ens trobareu, tots, disposats a donar una mà per a tirar cap endavant.

NOTICIES FRESQUES

SUBVENCIONS DEL CONSELL

El Consell Insular de Mallorca sol enviar-nos, a les publicacions de l'Associació de Premsa Forana, notícies, publicacions i resums d'acords dels seus òrgans de govern. Aquesta vegada, a la llarga teringa de subvencions concedides el passat dia 6 d'abril, hi trobam dues vegades el nom de Vilafranca. Les dues, dins l'apartat: Comissió d'sports. Transcrivim literalment:

"A l'APA del col·legi d'E G B de Vilafranca amb la finalitat de pagar les despeses de monitors, una ajuda per la quantitat de 262.500 pessetes."

"Al Club Sportiu "Vilafranca-Voleibol", i perquè pugui participar al Campionat de Sector, a la península, 144.000 pessetes."

MATRICULA D'HONOR

Per primera vegada en la història, a uns exàmens a sergent realitzats a la Policia Municipal de Ciutat, s'ha qualificat amb la nota de matrícula d'honor.

La notícia té la seva importància i sobretot, resulta entranyable, perquè és un paisà nostre, En Salvador Bauzá, "Vinyet", el qui ha aconseguit la matrícula d'honor. Enhorabona.

ACCIO SOCIAL

Quan arribi al carrer aquest número de la revista, s'haurà acabat de constituir, a la parròquia, el Grup d'ACCIO SOCIAL. Si tens interès que tot això que deim de JUSTICIA i de CARITAT sigui qualque cosa més que paraules, encara hi seràs a temps per incorporar-te.

A PAGAR IMPOSTS

A partir del dia 9 d'aquest mes de maig, i durant un mes sencer, o sigui, fins al dia 9 de juny, estaran disponibles a l'Ajuntament, els rebuts de l'impost de circulació. Hi entren tots els vehicles: cotxes, camions, furgonetes, motos, etc. Des del dia 10 de juny, els rebuts encara no pagats, ja tendran un cinc per cent de recàrrec.

CLUB D'ESPLAI

Cada any, la Federació de Clubs d'Esplai de Mallorca organitza una Troba-da de Cançó Infantil. Enguany, a la VI Trobada, hi participaran els al·lots de la Vila, amb una cançó que cantada pels nostres al·lots, amb lleure d'un vilafranquer i música també d'un jove del nostre poble.

Serà el proper diumenge, dia 22, al Teatre Principal de Ciutat, a les 10 del matí.

RECONeixEMENT DE MÉRITS

Segons acord pres pel Patronat de l'Escola de Mallorquí de Manacor, es va decidir retre homenatge, mitjançant l'anomenat "Reconeixement de Mèrits", entre altres, a Tomeu Penya, per (com diu la convocatòria) "haver-se entregat per complet a la composició i interpretació de la més pura cançó mallorquina".

NOTÍCIES GLOSADES

Jo novell esser famós
perquè n'hi ha d'altres an el món,
lo que ens han fet amb so "Peñón"
troba que és bastant asquerós.

Es futbol és un deport
que molta gent ha practicat,
a la Thatcher li havien d'haver aplicat
sa nova llei de s'esvort.

PRIMERES COMUNIONS

El divendres, dia 27 de Maig, a les nou i mitja del vespre, acabarà la preparació dels nins i nines que enguany han de començar a combregar. Acabarà amb la celebració comunitària del Sagrament de la Penitència. Hi queden convidats, endemés dels pares, els altres familiars i amics, tots els qui després seran convidats a la festa dels mateixos al·lots.

Anam per feina

MALLORQUINS ANAM PER FEINA
TOTS PLEGATS AMB COR SINCER
CADASCÚ AMB SA SEVA EINA
I ENTRE TOTS L'HEM DE FER BÉ.

ÉS JA S'UNIÓ MALLORQUINA
UN APLEC DE BONS GERMANS
QUE TOT PLE DE FE CAMINA
TREBALLANT JUNTES LES MANS.

NI UN MOMENT MOS HEM DE PLÀNYER
CAP ESFORÇ PER CONSEGUIR
QUE ES MILLOR POBLE D'ESPANYA
SIGUI ES POBLE MALLORQUÍ.

Dins el programa electoral que vos hem presentat, moltes coses dependran de les aportacions econòmiques que es puguin aconseguir, i a més, sortiran altres coses que s'hauran d'afrontar. Ara bé, hem volgut, sobretot, que vegeu la nostra postura davant els problemes que tenim i els que puguin anar sortint.

Creim que molts dels punts del nostre programa poden ésser comuns per a totes les llistes que es presenten a les eleccions municipals. Una cosa tenim ben clara: que tots sols no podríem fer gaire cosa, per tant, així com oferim la nostra col·laboració, la demanam no solament a les altres candidatures, sinó a tot vilafranquer que senti qualsevol tipus d'inquietud pel desenvolupament del nostre poble. Vengui d'on vengui, qualsevol proposta que ens paresqui bona per a la Vila, estau segurs que la defensarem.

Si durant aquests propers anys, en els qui estiguem dins l'Ajuntament ens anau dient tot el que trobau que es pot fer, o el que creis que no hem de fer, podrem dur endavant una acció municipal el més a prop del sentir de la majoria dels vilafranquers.

Vos demanam que, amb serenitat, estudieu les diverses propostes i que diumenge dia 8 aneu a votar, i voteu els qui millor vos paresquin per a la Vila.

Gràcies a tots.

Unió Mallorquina. VILAFRANCA.

**Moltes petites passes
faran la Pau
Juguetes bèl·liques NO**

UNA OPINIÓ CLUB D'ESPLAI

Som un grup d'al·lots
que ens dirigim a la gent
de Tercera Edat i als pares
que els Reis no ens
regalin juguetes bèl·liques
perquè només serveixen
per crear violència, guerra, etc.
I què som grans
només tenim ganes de matar.

ENDEVINALLA

Som l'home dels temps,
no som molt famós i
em venen fa molt de
Temps.

(El qui sabí la resposta
d'aquesta endevinalla, amb
un paper enviat al Club
D'esplai amb el nom i dades
els dinostes de les crugis fins a
la una. Haurà un sorteig cada
mes amb un regal.)

**NO A LES
JUGUETES
BEL·LIQUES**

Activitats d'en club d'esplai
Se senten rumors que es monitors
volen fer:

- 1) Excursió en bicicleta
 - 2) Excursió en autocar
 - 3) molts de tallers
 - 4) Fuset de nins majors, després
Festival Infantil a Nivell de Mallorca
Acampada Estiu 83, etc. etc
- Vem que els monitors reduïrem
en 100% 100% esperem que molts
es jocs i nins
participem a totes

Encara no
venen els
doblers?

Club D'Esplai

ESPORTS

FUTBOL

PRIMER EQUIP

Aquest mes sols ha jugat tres partits, degut a les passades festes de Pasqua. Dos dels partits s'han jugat a camp contrari, i tots dos s'han perdut i per resultats amb molt de regruix. Ja que foren un 7 - 0; i un 6 - 0.

El partit jugat aquí a Vilafranca, si que el varen guanyar, un 3 - 0, i això que l'àrbitre ens va anul·lar dos gols als vilafranquers.

Respecte al poder-se salvar o no de la davallada de categoria, ho té molt difícil, ja que es troba a tres punts per davall el penúltim classificat, que és l'Alcúdia, i només queden tres diumenges per acabar la lliga.

Aquests tres darrers resultats foren:

Verge de Lluc - Vilafranca	7-0
Vilafranca - Olímpic	3-0
Llucmajor - Vilafranca	6-1.

JUVENILS

Quan manques tres jornades per acabar la lliga, l'equip local està pràcticament ja dins la tercera categoria juvenil; encara que quedi una mica d'esperança, però poca.

La veritat és que tots esperàvem que els nostres juvenils quedarien classificats molt més amunt del que quedaran. De les causes que ens han duit fins a aquesta tan magre classificació ja en parlarem a la darrera crònica publicada el mes passat.

Els darrers resultats han estat:

Consell - Vilafranca	4-1
Vilafranca - Ses Salines	2-1

INFANTILS

L'equip infantil va tenir dues jornades de descans que pareix no les varen caure de lo més bé. Ho deim perquè després del descans ha perdut els dos patits jugats.

El rendiment de l'equip sembla que ha minvat molt. ¿Serà degut a la rebaixa en el ritme dels entrenaments? El que és cert és que abans es guanyen més punts.

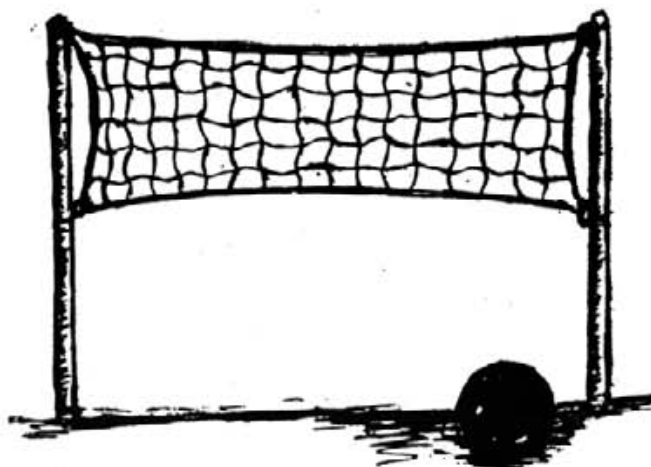
Donam els darrers resultats:

Molí Nou - Ses Salines	1-2
Santanyí - Molí Nou	6-0

VOLEIBOL

Ja ha començat el Torneig de Primavera. I ha començat bé, tal com tots esperàvem de les jugadores vilafranqueres. Dissabte, dia 23, en un partit ben animat i amb un públic entusiasta, el Vilafranca va guanyar al Sant Josep Obrer per un clar 3 a 1.

DE VILAFRANCA AL COR D'AFRICA

DOS VILAFRANQUERS A RWANDA

Obrim l'Enciclopèdia Catalana i al mot Rwanda llegim que és un dels nous països del centre d'Àfrica, en la regió dels grans llacs, format quan Bèlgica donà la independència a les seves colònies.

Tenim davant al P. Guillem Bauzà, de Sa Vinya Nova, arribat fa pocs dies a Vilafranca, i que passats uns mesos de vacances i "reciclatge" missioner, tornarà a aquelles terres. Ens dona memòries de part del P. Jaume Roig, l'altre vilafranquer, company en la tasca dels set Pares dels Sagrats Cors (freres de Lluc) i quatre monges també mallorquines.

COM ES RWANDA

El P. Guillem fa capadetes (En Guillem no té mai gests extremosos, tot en ell és suau i amable), capadetes afirmatives quan continuam llegint que l'extensió de Rwanda és de 26.000 quilòmetres quadrats.

Els habitants són prop de 5 milions, dividits en tres races. Les tres negres, com és bo de suposar. Una de les races és baixa d'estatura; una altra mitjana; i una tercera de tipus grans i ben plantats. Això de l'altària ho deim del físic. Encara que també tengui molt a veure amb la situació social i política, en la cultura, l'economia, etc. que sol anar d'acord, massa d'acord, amb l'altària de la raça.

LA JORNADA D'UN MISSIONER

Si està prop de l'Ecuador (fitxau-vos a un mapa per on passa la línia) el sol surt a les sis del matí, i es colga també a les sis en punt de cap a cap d'any. Tenim bo d'endevinar l'hora d'aixecar-se. Al llarg del dia la feina d'un Missioner en bona part s'assembla a la d'un capellà a una parròquia gran de les nostres. Això sí, amb una dedicació preferent pels catequistes; aquests seglars, casats, que són, tot en una peça, el que són els nostres catequistes, escolans i animadors de l'acció social.

Basta dir que enguany, a la Vetla de Pasqua, els missioners mallorquins batien 435 persones adultes, que s'havien preparades al llarg de quatre anys. Una preparació intensa, duita, ansa per ansa entre els missioners de Mallorca i els catequistes nadius.

PER QUÈ UN JOVE ES FA CAPELLÀ

En Guillem Bauzà de Sa Vinya Nova va anar a escola a la Vila sols fins als 10 anys, que va passar a Lluc. És pot dir, per tant, que el seu temps d'estudis va transcórrer íntegrament al Santuari de Lluc. Va ésser ordenat sacerdot l'any 1963.

¿Per què? Als 10 anys no sabia perquè anava a Lluc. Però un dia va haver de prendre una decisió. Una opció des de la fe, davant Déu, i de cara a un mór que començava a conèixer i estimar. I va decidir el camí del sacerdoci dins la Congregació dels SS.CC. perquè li pareixia la millor manera de realitzar la curolla més engrescadora de la seva vida. Ara diu que sap bé que no es va equivocar; que està més convençut que llavors que aquest era el seu camí.

I PER QUÈ VA A MISSIONS

Altres companys seus ja hi eren. Coneixia la necessitat de voluntaris per ajudar a que les novelles comunitats cristianes d'aquells països nous siguin el llevat de l'Evangeli que Àfrica necessita. I, amb la senzillesa i amb la naturalitat en que es solen fer les coses grans.... se n'hi va anar.

Guillem, que tenguis una bona estad entre nosaltres.